

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/6/2024
Identifikačné číslo spisu:	1024200139
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1024200139.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci odsúdeného D. L., o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia, na neverejnom zasadnutí konanom 23. júla 2024 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. mája 2024, sp. zn. 1Ntc/14/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. L. zamieta.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 2. mája 2024, sp. zn. 1Ntc/14/2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí“) sa rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 115 Hv 119/20t z 28. októbra 2022 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 23 Bs 96/23w z 11. mája 2023 uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky D. L. (ďalej len „odsúdený“ alebo „odvolateľ“) uznaný za vinného zo spáchania zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 5, ods. 2, § 129 ods. 1 číslo 1, § 130 ods. 1 prvý a druhý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku, a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1.826 dní. Krajský súd zároveň napadnutým rozsudkom podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa poukázal na písomné podanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) č. S-MSSR-5180/2024/83/K10/RJ z 25. marca 2024, ktorým ministerstvo spravodlivosti predložilo krajskému súdu na konanie o uznaní a prevzatí výkonu rozhodnutia Osvedčenie vydané Spolkovým Ministerstvom

spravodlivosti Rakúskej republiky podľa čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „Rámcové rozhodnutie“) týkajúce sa odsúdeného (ďalej len „osvedčenie“) spolu s rozsudkom Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 115 Hv 119/20t z 28. októbra 2022 a rozsudkom Vyššieho krajinského súdu Viedeň sp. zn. 23 Bs 96/23w z 11. mája 2023.

3. Krajský súd ďalej uviedol, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na jej území na adrese Q. - U., M. W. č. XXXX/XB a bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1.826 dní. Otázku obvyklého pobytu krajský súd neskúmal s poukazom na písm. b) a g) osvedčenia a § 4 ods. 1 písm. b) zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí a s poukazom na § 4 ods. 2 citovaného zákona neskúmal ani to, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, keďže štát pôvodu v osvedčení označil trestný čin priradením k jednej kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 písm. r) zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí - organizovaná alebo ozbrojená lúpež.

4. K nesúhlasu odsúdeného s výkonom uloženého trestu odňatia slobody krajský súd uviedol, že jeho súhlas s poukazom na čl. 6 bod 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia nie je potrebný, pretože je štátnym občanom Slovenskej republiky a na jej území má registrovaný trvalý pobyt. Krajský súd ďalej uviedol, že nezistil dôvody odmietnutia uznania a výkonu rozsudku podľa § 16 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí.

5. K zaradeniu odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia súd prvého stupňa uviedol, že právny poriadok Slovenskej republiky zastáva pri treste odňatia slobody, ktorého výkon nebol podmienečne odložený, filozofiu vonkajšej a vnútornej diferenciacie výkonu trestu, pričom o vonkajšej diferenciacii rozhoduje súd v priamej súvislosti s uložením trestu odňatia slobody podľa § 48 Trestného zákona a o vnútornej diferenciacii rozhoduje v nadväznosti na zaradenie páchatelia na výkon trestu rozhodnutím súdu podľa § 5 ods. 1 až ods. 3 a § 8 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže podľa stupňa strázenia, dĺžky trestu, závažnosti trestnej činnosti, veku, zdravotného stavu, vzdelania a kvalifikácie odsúdeného. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na to, že rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 115 Hv 119/20t z 28. októbra 2022 a ani rozsudok Vyššieho krajinského súdu, Viedeň sp. zn. 23 Bs 96/23w z 11. mája 2023 neobsahujú výrok o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, a preto bolo potrebné prispôbiť režim výkonu trestu odsúdeného §-u 48 Trestného zákona.

6. Z odpisu registra trestov odsúdeného krajský súd zistil, že odvolateľ bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bola uložená uznávaná trestná sankcia, vo výkone viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za spáchanie úmyselných trestných činov. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na § 17 ods. 4 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí, ktoré prikazuje súdu neuložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jej druhu a dĺžky, ako bola uložená v uznávanom rozhodnutí a doplnil, že súdy Slovenskej republiky nemôžu uplatňovať v rámci svojho rozhodnutia kritériá pre ukladanie trestu dané právnymi predpismi Slovenskej republiky, ale musia dôsledne akceptovať kritériá pre ukladanie trestov, ktoré použili cudzie súdy vo svojich rozhodnutiach. Pretože z rozhodnutí súdov Rakúskej republiky nevyplýva, že ako kritérium pre uloženie trestu odňatia slobody odsúdenému vzali do úvahy jeho recidívu, táto nemôže nájsť svoj odraz ani v časti výroku rozhodnutia súdu Slovenskej republiky o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, pretože by to odporovalo ustanoveniu § 17 ods. 4 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu pôvodne cudzím rozhodnutím uložený trest odňatia slobody, doplnený ohľadom spôsobu jeho výkonu v podmienkach Slovenskej republiky aplikovaním § 48 Trestného zákona, musí pri použití tohto ustanovenia odrážať iba jeho znenie o zaradení odsúdeného do príslušného stupňa strázenia s abstrahovaním od uplatnenia podmienok a kritérií spojených v tomto ustanovení s príslušným stupňom strázenia. Krajský súd preto odsúdeného na výkon uznaného trestu odňatia slobody

zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

7. Proti napadnutému rozsudku podal 22. mája 2024 odsúdený odvolanie (doručené krajskému súdu 27. mája 2024) dôvodiac, že mu nebolo umožnené zvoliť si právneho zástupcu a nemohol tak udať všetky dôvody jeho nesúhlasu s vydaním na výkon trestu do Slovenskej republiky.

8. Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava sa k odvolaniu odsúdeného do predloženia spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nevyjadril.

9. Spis krajského súdu bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní odsúdeného proti napadnutému rozsudku predložený 21. júna 2024.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po preskúmaní spisu súdu prvého stupňa, sp. zn. 1Ntc/14/2024 a obsahu odvolania odsúdeného zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

11. Podľa § 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

12. Podľa § 29 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

13. Ustanovenie § 29 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí vyjadruje podporné používanie Trestného poriadku na riešenie otázok súvisiacich s konaním o uznávaní a výkone rozhodnutí. Ide najmä o tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, teda konanie podľa prvého dieľu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku upravené v § 515 až 521a Trestného poriadku, ako aj ustanovenia § 163 a nasl. Trestného poriadku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. novembra 2019, sp. zn. 6Urto/7/2019).

14. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku Proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

15. Keďže zákon o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí neupravuje lehotu na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu, je podľa jeho § 29 potrebné vychádzať z ustanovenia § 309 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

16. Zo spisu krajského súdu vyplynulo, že odsúdenému bol napadnutý rozsudok doručený 16. mája 2024, z čoho potom vyplýva, že odsúdený odvolanie podal včas, teda v lehote 15 dní od oznámenia napadnutého rozsudku, ktorý bol odsúdenému oznámený jeho doručením.

17. Z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov vyplýva, že odsúdený má od 3. júna 1991 hlásený trvalý pobyt na adrese Q. - U., M.. W. č. XXXX/XB, teda krajský súd bol príslušný na rozhodnutie o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 115 Hv 119/20t z 28. októbra 2022 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň sp. zn. 23 Bs 96/23w z 11. mája 2023 s poukazom na § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí.

18. Krajský súd tiež postupoval správne, pokiaľ si pred svojím rozhodnutím v súlade s § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí vyžiadal písomné vyjadrenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava z 10. apríla 2024, sp. zn. KPtm 38/24/1100-3, v ktorom konštatovala splnenie zákonných podmienok na uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia a navrhla, aby krajský súd uznal rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 115 Hv 119/20t z 28. októbra 2022.

19. Rovnako tak súd prvého stupňa správne uzavrel, že v prejednávacom prípade nie je potrebné skúmať obojstrannú trestnosť, a to s poukazom na § 4 ods. 2, ods. 3 písm. r) zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí, pretože z predloženého osvedčenia vyplýva, že za trestný čin, ktorý mal odsúdený podľa pripojených rozhodnutí súdov Rakúskej republiky spáchať, je možné v Rakúskej republike uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou až desať rokov a zároveň justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení trestný čin priradil ku kategórii organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež.

20. Pokiaľ ide o obvyklý pobyt odsúdeného na území Slovenskej republiky, tento v konaní nebolo potrebné skúmať s poukazom na § 4 ods. 1 písm. b) zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí, pretože z predloženého osvedčenia vyplýva, že odsúdenému bol Spolkovým cudzineckým a azylovým úradom rozhodnutím z 22. novembra 2023, sp. zn. 392788808/222726153 uložený zákaz pobytu na území Rakúskej republiky na 10 (desať) rokov, v dôsledku čoho má byť odsúdený po výkone uloženého trestu odňatia slobody vyhostený na územie Slovenskej republiky.

21. Zároveň je splnená aj podmienka minimálnej dĺžky výkonu trestu odňatia slobody, ktorý má byť vykonaný (pozn. nie kratšia ako 6 mesiacov), keď z osvedčenia vyplýva, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1.826 dní, z ktorých odsúdený ku dňu 28. februára 2024 vykonal 550 dní. Z uvedeného zároveň vyplýva, že ku dňu rozhodnutia krajského súdu (pozn. 2. máj 2024) odsúdený z uloženého trestu odňatia slobody vykonal 613 dní, teda zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý má vykonať je 1.213 dní, čo je viac ako 6 mesiacov.

22. Krajský súd ďalej správne uzavrel, že v prejednávacom prípade nie je daný žiaden z obligatórnych dôvodov podľa § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia.

23. Súd prvého stupňa v konečnom dôsledku správne rozhodol aj o zaradení odsúdeného na výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Napokon ani túto skutočnosť odsúdený v podanom odvolaní nenamietal.

24. Odvolateľ nesúhlasil s uznaním a výkonom rozhodnutia v Slovenskej republike, čo vyplýva jednak z pripojeného osvedčenia, ako aj zo zápisnice spísanej s odsúdeným 22. februára 2024 v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, a to s odôvodnením, že jeho rodina žije v Rakúskej republike. Krajský súd v tejto časti poukázal na čl. 6 ods. 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije. Odsúdený síce je štátnym občanom Slovenskej republiky, avšak krajský súd v konaní nemal za preukázané, že odsúdený v Slovenskej republike žije. Odhliadnuc od uvedeného je záver krajského súdu o tom, že súhlas odsúdeného s jeho vydaním na výkon trestu odňatia do Slovenskej republiky nie je potrebný, správny, a to s poukazom na čl. 6 ods. 2 písm. b) Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok (bod 20 tohto uznesenia).

25. V nadväznosti na uvedené najvyšší súd dopĺňa, že odvolacia námietka odsúdeného založená na nemožnosti udať všetky dôvody svojho nesúhlasu s vydaním na územie Slovenskej republiky nie je relevantná, pretože pokiaľ sa súhlas odsúdeného nevyžaduje, potom sú akékoľvek dôvody tohto nesúhlasu bez právnej relevancie.

26. Vo vzťahu k odvolacej námietke odsúdeného, že si nemohol zvoliť právneho zástupcu najvyšší súd uvádza, že z pripojeného osvedčenia a jeho príloh nevyplýva, že by si odvolateľ v Rakúskej republike chcel zvoliť obhajcu, resp. žiadal o jeho ustanovenie a ani skutočnosť, že by mu to umožnené nebolo. Nad rámec uvedeného najvyšší súd dopĺňa, že konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má zo zákona špecifický charakter a súd o posudzovanej otázke rozhoduje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu. Vzhľadom na to, že ide o neverejné a písomné konanie, na tomto konaní sa odsúdený nezúčastňuje osobne, ani prostredníctvom obhajcu. Keďže nejde o konanie vo veci samej, súd otázku viny či prípadnej neviny neskúma (ani nesmie skúmať), odsúdenému sa neposkytuje ochrana zodpovedajúca postaveniu obvineného v konaní, neposkytuje sa mu ani právo na výsluch či vyjadrenie a ani právo byť zastúpený obhajcom (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 4Urto/1/2015). Z uvedených dôvodov preto ani túto odvoláciu námietku najvyšší súd nevyhodnotil ako dôvodnú.

27. Keďže odvolanie odsúdeného nebolo najvyšším súdom vyhodnotené ako dôvodné, najvyšší súd ho týmto uznesením podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku zamietol.

28. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.